

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom 8. apríla 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. T.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) a iné, o dovolaní obvineného M. T., zastúpeného obhajkyňou JUDr. V. K., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. augusta 2006, č. k. 2 To 17/2006-429, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného M. T. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín zo 17. augusta 2005, sp. zn. NO – 1 T 50/2003, bol obvinený M. T. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (skutok v bode 1/ rozsudku) a trestného činu neposkytnutia pomoci podľa § 208 Tr. zák. (skutok v bode 2/ rozsudku) na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase od 18.00 hod. do 19.00 hod. dňa 22. júna 2000 pod vplyvom alkoholu viedol osobné motorové vozidlo Daewoo Lanos TF 69Y, ev. č. T., modrej metalízy, po ceste č. I. v smere od N. na obec O., kde v priamom úseku cesty v kilometri 20,980 medzi uvedenými obcami v okrese N., prešiel do protismeru, kde následne narazil ľavou prednou stranou vozidla do chodca J. S., narodeného X., idúceho po krajnici pri ľavom okraji vozovky smerom

do N., v dôsledku nárazu bol poškodený chodec odhodенý cez zvodidlá mimo vozovky, čím mu spôsobil nasledovné zranenia orgánov hrudníka a brucha s krvácaním do hrudnej a brušnej dutiny a následného vzniku úrazovo – krvácavého šoku, v dôsledku ktorých J. S., narodený X., na mieste podľahol,

2/ v presne nezistenom čase od 18.00 do 19.00 hod. dňa 22. júna 2000 po tom, ako osobným motorovým vozidlom Daewoo Lanos TF 69Y, ev. č. T., ktoré viedol na ceste č. I. v kilometri 20,980, v okrese N., medzi N. a obcou O., narazil do chodca J. S., narodeného X., ktorý v dôsledku nárazu bol odhodенý cez zvodidlá mimo vozovku a ktorému spôsobil poranenia orgánov hrudníka a brucha s krvácaním do hrudnej a brušnej dutiny a následného vzniku úrazovo – krvácavého šoku, v dôsledku ktorých J. S., narodený X., na mieste podľahol, z miesta nehody s vozidlom odišiel bez toho, aby sa presvedčil, v akom stave sa poškodený nachádza, tomuto neposkytol prvú pomoc, resp. neprivolal vozidlo rýchlej zdravotnej služby a ani nenahlásil dopravnú nehodu príslušným policajným orgánom.

Za to mu bol podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Súčasne mu bol uložený podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 5 (päť) rokov.

Poškodení spoločnosť T., s. r. o., D. S., V. S., I. P. a V., pobočka D., boli podľa § 229 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na konanie o občianskoprávných veciach.

Uznesením Krajského súdu v Žiline z 30. augusta 2006, č. k. 2 To 17/2006-429, bolo odvolanie obvineného proti citovanému rozsudku podľa § 256 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený M. T. písomným podaním z 25. januára 2007 (doručeným súdu prvého stupňa 26. januára 2007), prostredníctvom zvolenej obhajkyne JUDr. V. K. (v zmysle doloženého plnomocenstva) dovolanie.

Dovolateľ sa ním domáha zrušenia oboch rozhodnutí vydaných v pôvodnom konaní a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa, nakoľko podľa neho bol napadnutým uznesením krajského súdu, ako aj v konaní mu predchádzajúcom na súde prvého stupňa porušený zákon v ustanoveniach § 224 ods. 1, ods. 2, § 208, § 12, § 31 ods. 1 Tr. zák. a § 2 ods. 2, ods. 6 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov). Súčasne obvinený požiadal o odklad výkonu napadnutého rozhodnutia.

V dovolaní namietal naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Spochybnil hodnovernosť svedkyne E. K. z poukazom na znalecký posudok znalca – psychiatra, z ktorého okrem iného vyplýva, že táto svedkyňa v čase jej prvej (rozhodujúcej) výpovede z 26. júna 2000 brala vysoké dávky antidepresív a neuroleptík, navyac menovaná trpí organickým psychosyndrómom s poruchami vnímania, pozornosti a pamäti, znížením intelektu a depresívnou poruchou osobnosti. Vyhodnotením tejto výpovede ako hodnovernej tak došlo k porušeniu ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), nakoľko súdy oboch stupňov nehodnotili dôkazy na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Taktiež svedok M. nestotožnil osobu obvineného s osobou vodiča vozidla, s ktorým z bezprostrednej blízkosti komunikoval. Nepriame dôkazy produkované v pôvodnom konaní tak netvorí logickú uzavretú reťaz, nakoľko jednotlivé články na seba nenadväzujú a nezapadajú do seba. Preto došlo k porušeniu zásady in dubio pro reo.

Súdy sa v pôvodnom konaní taktiež nezaoberali otázkou príčetnosti obvineného vzhľadom na jeho duševný stav. Ako prílohu k dovolaniu dovolateľ priložil znalecký psychiatricko – psychologický posudok vypracovaný 2. mája 2006

pre účely iného trestného konania vedeného proti obvinenému, ktorý podľa názoru dovolateľa spochybňuje príčetnosť obvineného aj vo vzťahu k skutkom v posudzovanom konaní.

V ďalšom namietal neprimeranosť nepodmienečného trestu odňatia slobody vzhľadom na časový odstup od spáchania skutkov a nezohľadnenie pri hodnotení dôkazov tej skutočnosti, že poškodený išiel v čase nehody po nesprávnej strane vozovky.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie všetkým poškodeným (spoločnosť T., s. r. o., D. S., V. S., I. P. a V., pobočka D.) a Okresnej prokuratúre v Dolnom Kubíne.

Z nich sa k dovolaniu vyjadril len okresný prokurátor v Dolnom Kubíne písomným podaním z 23. februára 2007, v ktorom uviedol, že rozhodnutia súdov oboch stupňov považuje za správne a teda dovolanie obvineného za nedôvodné. Namietaný dovolací dôvod podľa neho nebol naplnený aj preto, že namietaná neúplnosť skutkových zistení a nesprávne posúdenie dôkazov nemôžu naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia. Navrhol preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Z podaného dovolania je zrejmé, že obvinený namietal výlučne nesprávnosť skutkových záverov súdov oboch stupňov a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov).

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný v danom prípade posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov.

Vo vzťahu k dovolacej námietke o nesprávnosti právnej kvalifikácie posudzovaných skutkov, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že ich právne posúdenie v rozsudku súdu prvého stupňa je správne. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

V posudzovanom prípade skutky právoplatne ustálené v tzv. skutkových vetách výrokovej časti rozsudku okresného súdu (v bodoch 1/ a 2/) obsahujú všetky zákonné znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (skutok v bode 1/ rozsudku) a trestného činu neposkytnutia pomoci podľa § 208 Tr. zák. (skutok v bode 2/ rozsudku).

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu nezistil ani nesprávne použitie iných hmotnoprávných ustanovení predpokladaných ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., hoci chyby tohto charakteru dovolateľ ani nenamietal.

Vo vzťahu k argumentácii dovolateľa o možnej nepríčetnosti obvineného v čase spáchania predmetných skutkov poukazujúc na znalecký posudok, ktorý nebol vykonaný v predmetnom trestnom konaní a súdom oboch stupňov v čase ich rozhodovania ani známy, je potrebné konštatovať, že nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme možno aj po právoplatnom skončení trestného stíhania síce uplatniť, avšak iným mimoriadnym opravným prostriedkom ako je dovolanie.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného odmietol. Vzhľadom na odmietnutie dovolania, na dovolateľom navrhovaný odklad výkonu napadnutého rozhodnutia nebol zákonný podklad.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. apríla 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: